Temps Ordinari - Setè diumenge

Per SilvestreF el dl., 17/02/2020 - 11:00

Lv 19,1-2.17-18
1Co 3,16-23
Mt 5,38-48

A l'evangeli d'avui, Jesús diu als seus deixebles que han de deixar-se guiar completament per Ell i pel seu missatge, i no tant pel que està assumit en l'ambient. Jesús era conscient de les dificultats dels seus seguidors. Algunes d'aquestes eren personals, d'altres eren defectes generals de la cultura. Nosaltres també, en el nostre temps, hem de ser conscients que tenim limitacions a l'hora de prendre les decisions de cada dia.

Jesús contraposa el que es va dir als avantpassats amb el 'doncs jo us dic'. Jesús no volia ensenyar contra l'Antic Testament. És un punt que ell explica força clarament: "No us imagineu que he vingut a abolir la Llei o els profetes". "No he vingut a abolir-los, sinó a completar-los". Jesús portarà la llei a la seva plenitud. Convidarà a passar de 'estima els altres com a tu mateix' a 'estimeu-vos com jo us he estimat', 'fins a l'extrem'. Jesús rebutja el pecat, però dona la seva vida per a rescatar a la persona que peca.

Jesús ens dona alguns ensenyaments positius sobre tres situacions, que fan referència a no oferir resistència al malvat: pegar a la galta, pledejar pel vestit i dur una càrrega. Es tracta de passatges difícils d'interpretar. Tanmateix, hem de continuar meditant-los una i altra vegada fins que comencin a tenir sentit per a nosaltres. El seu llenguatge és escandalós i sorprenent, però totalment coherent amb la seva experiència de Déu. Qui se senti fill d'aquest Déu no ha d'introduir en el món odi ni voler la destrucció de ningú. Més aviat ha d'introduir-hi compassió, i lluitar per la justícia que brolla de la fe.

Jesús vol que, en primer lloc, rebutgem la falsa noció, que hem de relacionar-nos amb els altres només com ells ens tracten a nosaltres. Això aniria en contra del que ens va ensenyar mitjançant paraules i amb el seu exemple. Quan Jesús parla de l'amor a l'enemic no està demanant que alimentem en nosaltres sentiments d'afecte, simpatia o afecte cap a qui ens fa mal. L'enemic segueix sent algú de què podem esperar mal, i difícilment poden canviar els sentiments del nostre cor.

Estimar l'enemic vol dir, primer de tot, no fer-li mal, no buscar ni desitjar fer-li mal. No tenir-li malícia en el nostre cor, ni guardar-li rancúnia. No hem d'estranyar-nos si no sentim amor o afecte cap a ell. És natural que ens sentim ferits o humiliats. Però ens hem de preocupar, quan seguim alimentant odi i set de venjança.

Però no es tracta només de no fer-li mal. Podem donar més passos fins a estar fins i tot disposats a fer-li el bé, si el trobem necessitat. Podem fins i tot tornar-bé per mal.

Ens és concedit viure com a fills de Déu, si acceptem que el Pare fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Sobre cadascú de nosaltres! Jesús, el Fill, va acabar la vida perdonant de cor als seus botxins. Ell, ressuscitat, ens concedeix la seva pau, el perdó i la capacitat de perdonar.

Invoquem, doncs, l'Esperit, perquè encertem en el camí de la santedat evangèlica, que consisteix que "se'ns encomani" la bondat de Déu: "Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial". Siguem sants. Deixem el judici en mans de Déu. Resem amb el salm d'avui, deixant que ens treballi per dins.

ETIQUETES
AMOR ENEMIC REVENJA ODI